

somhed. Endvidere skal man foreslå, at „opdragelsesmæssig støtte“ — § 1 in fine — erstattes af „socialpædagogisk støtte“ til tydeliggørelse af, at denne støtte omfatter alle aldersgrupper og har et videre sigte.

ad § 6, stk. 3, nr. 3.

Man har med glæde bemærket, at den hidtidige bestemmelse om bortfald af forældres forsørgerpligt 8 uger før forventet fødsel er erstattet med bortfald af forsørgerpligten straks fra svangerskabets begyndelse.

I mødrehjælpsarbejdet har man gennem mange år netop lagt vægt på, at der skal være mulighed for gennem social-lægelige hjælpeforanstaltninger at drage omsorg for, at de „truede grupper“ kan gennemføre graviditeten med mindst mulig risiko for for tidlig fødsel, beskadigelser af barnet i foster-tilstanden m. v.

ad § 7, stk. 1, 1. pkt.

Efter formuleringen synes der at være mulighed for at fastsætte betalingsregler for den rådgivningsvirksomhed, det offentlige skal udøve (i henhold til § 1 omfatter bistanden netop almindelig rådgivningsvirksomhed). Da dette utvivlsomt ikke er hensigten, skal man henstille, at dette tydeliggøres i formuleringen af paragraffen.

2. pkt.

Man skal henvise til bemærkningerne nedenfor til § 40.

ad §§ 12 og 29.

I bemærkningerne til disse paragraffer savnes en nærmere angivelse af, hvad ordet „sagkyndige“ omfatter.

Ud fra erfaringerne i mødrehjælpsarbejdet, hvor man i henhold til mødrehjælpsloven stiller krav om uddannet personale (bl. a. socialrådgivere), må der i begrebet „sagkyndige“ indgå dels personer med bred social uddannelse og erfaring indenfor det sociale område og dels personer med anden faglig uddannelse som f. eks. jurister, læger og psykologer.

ad § 14.

Man går ud fra, at bestemmelsen om uddannelse af personale også omfatter videreuddannelse samt den kursusvirksomhed, som socialreformkommissionen i bilag 126

(maj 1972), pag. 45, forudsætter etableret af amtsocialcentre.

ad kap. 4.

I reglerne om klageadgang m. v. bør efter erfaringerne indenfor en række områder i mødrehjælpsarbejdet indsættes bestemmelser om de sociale myndigheders pligt til ved alle afslag på bistand at oplyse om ankeadgang, principielt skriftligt, ligesom der bør være pligt for de nævnte myndigheder til at bistå ansøgeren med udformningen af klagen.

ad kap. 5.

Kapiteloverskrift og formulering virker unødigt restriktiv og vil ikke fremme, at borgeren henvender sig om rådgivning og bistand i tillid til det offentliges hjælpeintentioner.

ad § 17.

I resuméet af socialreformkommissionens betænkning II understreges i tilknytning til det senere lovforslags kap. I, at klienten selv skal inddrages i de afgørende beslutninger om valg af bistand i den konkrete situation.

Ud fra erfaringerne i mødrehjælpsarbejdet er man af den opfattelse, at de sociale myndigheders indhentning af oplysninger fra institutioner eller personer principielt bør forudsætte samtykke fra klienten. Man finder det ønskeligt, at dette præciseres i formuleringen.

ad § 21, stk. 2.

Man går ud fra, at bestemmelsen som lovforslagets § 38 tager sigte på den myndighed eller person, der er pligtig til at give oplysninger om klienten, og skal anmode om, at dette tydeliggøres.

ad § 26, nr. 1.

Udtrykkene „uforsvarlig økonomi“ og „ubegrundede opgivelse af et arbejde“ indebærer mulighed for meget subjektive fortolkninger og dermed mulighed for uensartet behandling af klienterne i kommunerne.

Med sigte om forebyggelse skønnes det efter erfaringer i mødrehjælpsarbejdet relevant, at det i kommende cirkulære nærmere defineres, hvad disse værdiladede begreber indeholder.